

KROM – kropp i rom

...hud, hår, armer, hender...
...rygggrad, skjelett, muskler...
...glede, sinne, latter...
...blod, pust, følelser...
...hjerne, tanker....

hva er kropp?

"Kroppen er hele seg selv"
"Hvis man ikke hadde noen kropp, da var det jo ikke noen vits i at vi fantes..?"
"Kropp er ulikheter"
"Kroppen kan være et puslespill"
"Kroppen er det vi lever på"

hva er rom?

"Et rom er et sted der man kan være - Et sted å bevege seg"
"Rommet rundt oss er kanskje huden?"
"Jeg har et rom under senga som jeg kan sitte oppreist i"
"Rom er et åpent sted"
"Jeg liker best verdensrommet"
"I mitt fantasirom er det ballonger"

Men hva kan dans være?

"Noen ganger tenker jeg på hvordan jeg beveger skjelettet, og hvordan huden blir med"
"Kroppen kan bevege seg, kjenne og berøre"
"Du bestemmer hva kroppen skal gjøre"
"Kroppen er oppreist"
"Det er fint å gjøre noe selv om man ikke har kunnskap om noe lignende på forhånd"
"Når man er kreativ, er man smart på en litt annen måte"
"Kroppen kan si forskjellige ting"
"Å uttrykke noe betyr å fortelle noe om hva man føler, med kroppen, uten å bruke ord"
"Man kan ta kroppen frem og tilbake og sånn"
"Ting betyr noe selv om det ikke tar så mye plass"
"Man kan gjøre fantastiske ting med kroppen"
"Kroppen er det fineste vi har"

dette var noen sitater fra de ca 1000 barn og unge mellom 7 og 17 år, som Caroline Wahlström Nesse og Camilla Myhre møtte i prosjektet KROM – kropp i rom våren 2012.

Men... Hva er KROM?

Selve ordet KROM spinner på de første bokstavene i ordene kropp og rom. I møte med elevene i skolen, ønsket vi å bruke en betegnelse eller et navn som ikke trekker på gamle oppfatninger av hva dans er eller bør være.

Piloten vi gjorde våren 2012 ble presentert som et kunstpedagogisk prosjekt, men er utviklet slik at det også kan være et fag i skoleverket, med fordypning over lengre tid.

Arbeidet bygger på tradisjoner og metoder fra **skapende dansekunst**.

Det er alltid et kunstnerisk mål med det vi gjør, vi vil at utøveren / deltakeren / barnet skal utvikle kompetanse omkring det å arbeide i **skapende prosesser med kroppen i rommet**, og arbeidet ender alltid i et performativt kunstverk.

Det faglig målsetning i KROM – kropp i rom er å **gi barn og unge verktøy til å forstå egen kropp og bevegelse i rom, arbeide med identitet og tilhørighet, og forstå seg selv og eget ekspressivt uttrykk inn i en kunstnerisk kontekst.**

For at deltakeren skal kunne få til det, å være skapende med hele seg, i skolen, der alle barn og unge oppholder seg, så må vi:

- skape et rom der **alle kan delta**
- der individet, den enkelte får plass
- et rom med nysgjerrighet
- ulikheter, mange svar, og individuelle løsninger

Vi voksne må spørre oss selv:

- hva er mitt ståsted, faglig og kunstnerisk
- på hvilket grunnlag møter jeg den andre, hvilke holdninger har jeg
- jobber jeg **individorientert eller fagorientert**
- hvem møter jeg - hva ser jeg og hva bli da mitt mål
- hvordan setter jeg i gang en prosess (kreativt kaos)
- hva finner den enkelte
- hvordan kan jeg være med og skape fordypning, stille spørsmål, veilede (slik at det ikke handler om meg – men om den unge)

Deltakeren skal få verktøy til å:

- ta seg selv på alvor, *hele seg*
- **forstå eget kroppslig uttrykk, og ta det i bruk**
- være i utforskende prosesser med kroppen
- ta seg selv på alvor også i møte med andre
- se seg selv og se de andre
- ta egne valg, m kroppen i rommet

Gjennom et slikt arbeide, opparbeider den unge dansefaglig kompetanse, som gir:

- økt bevegelsesforståelse
- kompetanse omkring kommunikasjon, - kunst er kommunikasjon
- kompetanse om å samarbeide
- koreografiske verktøy og trening i et koreografisk tenkende, der også forståelse for komposisjon, bruk av virkemidler - i scenisk sammenheng, i en presentasjon, i møte m et publikum eller generelt i møte med mennesker – det koreografisk tenkende mennesket.

Læringen handler om en **opplevelse**, en **levd**, **kroppslig erfaring**, og **ut fra opplevelsen vokser kompetansen**, og progresjonen i dette handler om at barnet i stadig større grad **skal kunne ta egne valg**.

..

Men vi sier ikke **dans for enhver pris!**

Vi mener tiden er overmoden for å stille spørsmål på nytt om **hva dans kan være, hvordan vi jobber med dans – og hvorfor.**

Fra vårt ståsted, hvis kunstfagene **skal romme alle**, så må vi snakke ut fra et kunstnerisk ståsted, og jobbe ut fra **skapende prosesser.**

Vi vil ta på alvor **individet**, barnet, og **det enkelte barns uttrykk og stemme.** Det må være **deres kunstneriske prosess** og **kunstneriske uttrykk** som er interessant, ikke reproduksjon av våre uttrykk eller tradisjonsdans.

Spesielt med dansen er jo at **kroppen, personen selv, er en del av verket.** Da må kroppen, individet tas på alvor. **Alle mennesker har et uttrykk.** Det er dette individuelle uttrykket vi ønsker å bevisstgjøre og gjøre synlig gjennom kunst.

Og ved å gjøre det til kunst, åpner det seg muligheter til å **forstå** eget uttrykk, **ta egne valg** med eget uttrykk, **sette egne grenser.** Og gjennom det også bli i stand til også å **anerkjenne og se andre menneskers valg og uttrykk.** Da har kunsten et potensial til å utvikle **en drivkraft og dømmekraft som kommer fra barnet selv, - og gir plass til forskjellighet.**